¶ Sermo

Quecunq̃ locũ calcauerit pes vester: ve/
ster erit. Magna siquidẽ fides. magna me
retur. ⁊ quatenꝰ in bonis dñi fiducie pe/
x dem porrexeris: eatenꝰ possidebis. Deni
q̃ Moysi ore ad os loquitur deus: ⁊ palã
nõ ꝑ enigmata ⁊ figuras dñm videre me
retur: cũ ꝓphetis alijs tm̃ ĩ visione appa
rere se dicat: ⁊ ꝑ somniũ loqui. Philippo
quoq̃ ſm petitionẽ cordis sui oñsus est
pater in filio in eo ꝓculdubio qd̃ in conti
nenti audiuit. Philippe q̃ videt me: vidꝫ
⁊ patrẽ. ⁊ quia ego in patre: ⁊ pater in me
est. Sꝫ ⁊ Thome iuxta desideriũ cordis
eius palpandũ se ꝓbuit: ⁊ volũtate labio/
rum eius nõ fraudauit eũ. Quid Dauid?
Nõne ⁊ ip̃e voto se om̃ino fraudari signi
ficat vbi ait. nõ daturũ se somnũ ocul' su/
is. nec palpebris suis dormitationẽ: do/
nec inueniret locũ dño? Igitur istiusmodi
magnis spiritib' magnꝰ occurret spon/
sus: ⁊ magnificabit facere cũ eis: emittẽs
lucẽ suã ⁊ veritatẽ suã: eosq̃ d̃ducẽs ⁊ ad
ducens in montẽ sanctũ suũ ⁊ in taberna
cula sua. ita vt dicat q̃ eiusmodi est. q͛ fecͭ
mihi magna qui potens est. Regẽ ĩ deco
re suo videbũt oculi eius ꝑeuntẽ se ad spe
ciosa deserti: ad flores rosarũ ⁊ lilia ꝯualli
um: ad amena ortoꝝ ⁊ irrigua fontiũ. ad
delicias cellarioꝝ ⁊ odoramẽta aromatũ
v postremo ad ip̃a secreta cubiculi. Isti sũt
thesauri sapiẽtie ⁊ sciẽtie penes spõsũ ab
sconditi: hec vite pascua ꝑparata in refe/
ctionẽ animaꝝ sanctaꝝ. Beatꝰ vir qui im
pleuit desideriũ suũ ex ip̃is. Hoc solũ ad/
monitus sit ne solꝰ habere velit: q̃ possunt
sufficere plurib'. Propterea enĩ fortassis
post ista om̃ia spõsus tanq̃ pastor appa
rere describitur. vt ꝑinde admoneatur assecu/
tor tantoꝝ munerũ pascendi gregis sim/
pliciorũ. q̃ scꝫ tam nõ valent ꝑ semetip̃os
apprehẽdere ista q̃ nõ audẽt sine pastore
oues exire in pascua. Deniq̃ hoc ip̃m spõ
sa prudẽter aduertẽs postulat sibi indica
ri vbi ip̃e pascat ⁊ cubꝫ sub meridiano fer
uore: parata (vt quidẽ ex hoc intelligi da/
tur) pasci ⁊ pascere cũ illo ⁊ sub illo. Nec
enim tutũ arbitratur longe agere gregem a
summo pastore. nimiꝝ ob incursiones lu
porum: eoꝝ maxime qui veniũt ad nos ĩ
vestimẽtis ouiũ. ⁊ ꝓpterea satagit eisdem
cũ ipso pariter pascere pascuis ⁊ cubare vm
bris. Et causam ponit. Ne incipiã (inqui
ens) vagari post greges sodalium tuorũ
ipsi sunt qui se volũt videri amicos spon
si ⁊ nõ sunt. ⁊ cũ suos nõ illius greges pa
scere cura sit eis: hincinde tamẽ insidian/
tes: dicũt. Ecce hic est christꝰ. ecce illic est
videlicet vt multos seducãt ⁊ abducant
a christi gregib' ⁊ sociẽt suis. Hoc ꝑ litte
re textu. Iam ꝓ spiritalẽ sensum qui in
ea latet: sub alio ſmonis principio expe/
ctate. q̃cquid illud erit quod mihi ind̃ vo
bis orantibus sua misericordia partiri di
gnabitur spõsus ecclesie Iesus christꝰ do/
minus noster. qui est sup̃ om̃ia deꝰ bñdi/
ctus in secula Amen.

¶ Sermo. xxxiij.

Indica michi z

quẽ diligit anima mea. vbi pa
scas. vbi cubes in meridie. Et
aliꝰ quidã. Indica (inquit) mihi cur me
ita iudices. Ubi nõ sane sententiã causatur
sed scrutatur causam. erudiri flagellis petẽs
non erui. Itẽ alius ꝑcatur dicens. Uias
tuas dñe d̃monstra mihi. ⁊ semitas tuas
edoce me. Quas dixerit vias vl' semitas
manifestat alibi. Deduxit me (inquiens)
sup̃ semitas iusticie. Ergo tria ista aĩa cu
riosa dei nõ cessat inq̃rere iusticiã ⁊ iudici
um ⁊ locũ habitatõis gl'ie spõsi. tãq̃ viã
in qua ambulet: cautelã q̃ ambulet: et ad
quã ambulet mãsionẽ. De q̃ mãsione sic
habes in ꝓpha. Unã petij inq̃t a domio.
hãc requirã vt inhabitẽ in domo dñi om
nib' dieb' vite mee. Et iteꝝ. Dñe dilexi de
corẽ domꝰ tue: ⁊ locũ habitatõis gl'ie tue
Porro de reliq̃s duob'. iusticia ⁊ iudiciũ
ait. preparatio sedis tue. Merito tria ista
mens deuota req̃rit. vtpote: sedẽ dei. et se/
dis ꝑparationẽ. Et pulcre in spõse prero
gatiuã cõcurrũt pariter om̃ia ad consum
mationẽ virtutũ. vt de forma iusticie sit
formosa. d̃ iudicioꝝ noticia cauta. de desi
derio ꝑsentie seu gl'ie spõsi casta. Talẽ pro/
sus decet esse spõsam dñi pulcram: erudi/
tam ⁊ castã. Ergo petitio quã vltimã po
sui istiꝰ est loci. Petit siquidem ab eo quẽ
diligit anima sua indicari sibi vbi pascat
et vbi cubet in meridie. Et primo aduer/
te q̃ eliganter amorẽ spiritus a carnis di
scernat affectu: dum dilectum exprimere
magis ipsa affectione q̃ nomine volens
non simpliciter quem diligo. sed o (inq̃t)

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0114
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt